

og Beslagelse for Alle. Det forekommer mig, at en Udledning, om hvem man jo kunde antage, at han kunde se noget upartist paa Forholdene, saaledes som de i de senere Aar have stillet sig herhjemme, nærmest maatte faae det Indtryk, at vi her i Danmark maa være komne saa vidt, at alle Parter i Grunden overbyde hinanden i Forsøg paa at ødelægge Landet, i Stedet for at vi her, synes det mig, skulde være enige om, at vi, selv om vi skulde slaa Bidt af paa den saakaldte soleklare Ret, dog hellere maatte gjøre et alvorligt Forsøg paa at komme til en Forstaaelse for da i Fællesskab at søge at enes om, om ikke de bedste Kræfter kunde forsøge paa at opbygge Landet i Stedet for at ødelægge det. Jeg vil tillade mig at slutte med, at jeg kan stemme for Finantslovsforslaget, saaledes som det er oversendt fra Folkethinget, hvorimod jeg ikke vil kunne stemme for det, dersom Landsthinget i den Gang skulde indstøtte saadanne Poster paa det, som jeg ikke kan anse som Bevillinger til bestaaende Love, men som kun vilde være Bevillinger til saakaldte Indretninger, som opretholdes trods Lovene.

Første Viceformand (Ploug): Det ærede Medlem brugte i sit Foredrag temmelig stærkt Udtryk, og jeg tror ikke, at han har Ret til her i Landsthinget paa en Maade at optræde som Lærer eller Adværer for Thinget. Jeg tror ikke, at Thinget trænger til nogen Advarsel, og jeg vil udtaale paa Thingets Vegne, at god Villie til at komme overens med det andet Thing og til at opbygge Landet, har aldrig manglet i dette Thing (Hør, Hør!).

Krigsministeren (Bahnsen): Det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) kom i sit lange Foredrag, hvori han gjennemgik det foreliggende Finantslovsforslag, ogsaa temmelig stærkt ind paa sin Opfattelse af de Krav, der stilles til Forsvarets Udvikling paa dette Finantslovsforslag. Han gik en Del videre, idet han navnlig i Slutningen af sit Foredrag kom temmelig stærkt ind paa et andet Lovforslag, som for Diebliffet hviler i det andet Thing, og som engang vil komme op her, nemlig Tillægsbevillingslovsforslaget, idet han benyttede disse bekendte 8 Millioner Kr. til Forsvarsforanstaltninger omkring Kjøbenhavn, til at belyse sin Opfattelse af forskellige Forslag paa det foreliggende Lovforslag. Jeg skal tillade mig at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlems Foredrag. Hvad hans almindelige finantsielle

Betragtninger angaar, skal jeg i det Væsentlige lade dem ligge, men jeg skal dog dertil sige, at naar han fremstillede det som noget meget Uheldigt og Sørgefulgt, at det sidst afslagte Statsregnskab udviste en Tilbagegang paa 5 Millioner Kr., og at det Finantsaar, vi nu ere i, paa Grund af Tillægsbevillingsloven ogsaa vil udvise et Understud paa 12 Millioner Kr., kan jeg for saa vidt godt indrømme, at det kan se underligt ud eller anses for uheldigt, at der enkelte Aar er en saadan Tilbagegang; men det maa dog unegtelig, forekommer det mig, ses i Belysning af de foregaaende Aar. Naar man har haft en lang Række af Aar, hvor Fremgangen har været mindst ligesaa stærk som Tilbagegangen har været i disse to Aar, netop fordi man har forsumt Noget af det, som nu udføres, og som nu bevirker Tilbagegangen, forekommer det mig, at man ikke med Rette kan bellige sig derover. Hvis Tallene ere rigtige, og man altsaa i to Aar har haft en Tilbagegang af 17 Millioner Kr., der for Størstedelen ere anvendte til Forsvarsforanstaltninger, bliver det altsaa 8½ Millioner Kr. om Aaret. Men jeg skal minde det ærede Medlem om, at naar vi tage en Periode f. Ex. den fra 1875—85 og undersøge den, vil det vise sig, at der gennemsnitlig temmelig sikkert hvert Aar har været mindst en Fremgang af netop denne Sum, 8½ Millioner Kr. Naar man altsaa i en lang Aarrække har haft en saadan Fremgang, kan det ikke undre, at man kommer til enkelte Aar, hvor der er en Tilbagegang, idet man har optaget, hvad der i de foregaaende Aar har været forsumt. Spørgsmaalet bliver altsaa, om man ved en Undersøgelse af det, der nu udføres, kommer til det Resultat, at det er rigtigt, og at det fortsener at udføres, at der virkelig har været en Forsømmelse, som skal gjenoprettes. Men der kom det ærede Medlem jo ogsaa til den Betragtning i sit Foredrag, at selv om der var Tilbagegang, var det ikke altid sagt, at det var uheldigt. Ligesom man i en privat Forretning, en Landmands f. Ex., i et enkelt Aar kunde bruge en hel Del Penge, netop for at fremme hele sin Status, saa at man senere derved kunde komme til at tjene mere, saaledes kunde det ogsaa være formaalstjenligt, for Staten at anvende Penge til Foretagender, der senere igjen kunde bringe Udbytte. Jeg maa dog bemærke, at der ogsaa er andre Former, som Staten skal fremme end netop saadanne, der indbringe Penge; dertil hører Forsvaret af Landet. Det ærede Medlem kom dernæst med en Række af Tal, der skulde vise, hvad Forsvarsvæsenet havde kostet i